

Върху нѣкои зависимости въ българското земедѣлие

Н. К.

Напоследъкъ бѣха публикувани нѣколко твърде интересни изследвания върху структурата на земедѣлието въ България. Повечето отъ тѣхъ даватъ много задоволително описание на сѫществуващето положение. Особено Анкетата отъ 1933/1934 хвърля обилна свѣтлина върху нѣкои въпроси, свързани съ развитието на земедѣлието въ страната. Въ едно отношение, обаче, се чувствува липса на информация, ако не и на изследване. Това се отнася до проблемата за географския анализъ, който обикновено не отива по-далечъ отъ разгравничаването на Северна и Южна България. Съ нѣколко само изключения*, изследователите сѫ отдавали твърде слабо внимание на ценните данни по околии, публикувани въ изданията на Главната дирекция на статистиката. Отъ друга страна, нещо съмнение, че сѫществуватъ значителни различия въ структурата, голѣмината и останалите белези на земедѣлските стопанства въ отдѣлните околии и области. Тѣзи различия представляватъ широко поле за допълнително и изчерпателно проучване и могатъ сѫщевременно да хвърлятъ нова свѣтлина върху нѣкои общи проблеми на земедѣлието въ страната.

Въ следващите страници ще бѫде направенъ опитъ да се освѣтлятъ нѣкои зависимости въ българското земедѣлие. Този опитъ, обаче, не преследва изчерпателното проучване на поставения въпросъ. Напротивъ, целта е по-скоро да се посочатъ нѣкои методи на изследване, които биха могли да се използватъ при анализа на предстоящата публикация на резултатите отъ преброяването 1934. Статистическиятъ материалъ, използванъ при настоящето изследване, бѣ поставенъ на разположението на автора чрезъ благосклонното съдействие на Главната дирекция на статистиката. Той се отнася до годината 1926 и включва нѣкои непубликувани досега данни. Материалът не е напълно задоволителенъ въ всички отношения (данните за количеството и стойността на реколтата се отнасятъ за една година!), но може спокойно да бѫде използванъ като илюстрация на нѣкои явления.

Приложените картограми изразяватъ гжстотата на земедѣлското население на 100 хектара обработвани площи (изключвайки земята подъ естествени ливади), срѣдната голѣмина на стопанствата, броя на работния добитъкъ на 100 хектара обработвани земя, процента на земята заета съ зърнени храни, процентното участие на индустриталните растения въ общата засѣта и засадена площа, производството на зърнени храни на глава отъ земедѣлското население, и общата стойност на реколтата на глава отъ земедѣлското население.

Начинътъ на изработването на тѣзи картограми отъ данните, посочени въ приложението и отнасящи се само до селските общини (безъ градовете), е съвършено простъ; въ всички случаи околните бѣха разделени на три числено равни групи — съ ниска, срѣдна и висока стойност на съответното качество. Подробниятъ анализъ на картограмите се предоставя на читателя. Единъ бѣгълъ погледъ върху тѣхъ, обаче, показва, че сѫществуватъ известни корелации между отдѣлните картограми. Така, напримѣръ, значително сходство се наблюдава въ случая съ картограмите, отнасящи се до гжстотата на земедѣлското население и до общото производство на зърнени храни на глава — съ тази разлика, че цвѣтовете сѫ обрънати. Сѫщо така, изпъква значително сходство между картограмата за гжстотата на населението и картограмата за броя на работния добитъкъ на 100 хектара обработвани площи. Обратно корелационно отношение се наблюдава между голѣмината на стопанството и гжстотата на населението. Много други сходства отъ подобно естество могатъ лесно да бѫдатъ установени.

Корелационниятъ методъ дава численъ отговоръ на тѣзи отношения. Следните корелационни коефициенти бѣха установени:

1. Гжстота на земедѣлското население на 100 хектара обработвани площи и брой на работния добитъкъ на 100 хектара: $r = +0.76$.
2. Гжстота на земедѣлското население на 100 хектара обработвани площи и стойност на реколтата на глава отъ населението: $r = -0.58$.
3. Гжстота на земедѣлското население и срѣдна голѣмина на стопанството: $r = -0.65$.
4. Срѣдна голѣмина на стопанството и брой на работния добитъкъ на 100 хектара обработвани площи: $r = -0.69$.
5. Стойност на реколтата на глава отъ земедѣлското население и брой на работния добитъкъ на 100 хектара обработвани площи: $r = -0.60$.
6. Стойност на реколтата на глава отъ населението и срѣдна голѣмина на стопанството: $r = +0.54$.

* Най-важните изследвания въ тази областъ се извършватъ подъ ржководството на проф. Я. С. Моловъ, отъ Агрономо-лесовъдския факултетъ при Университета въ София. Особенъ интересъ представляватъ следните специални публикации: Я. С. Моловъ и Ат. Ив. Узуновъ — „Земедѣлско-стопански райони въ Пловдивска околия“, София, 1932; Я. С. Моловъ и Кл. Е. Уйплъ — „Земедѣлско-стопански райони въ Ловчанска околия“, София, 1935; Данчевъ и Бабевъ — „Земедѣлско-стопански райони въ Дупнишка околия“, София, 1935; Господиновъ — „Земедѣлско-стопански райони въ Търговищена околия“, София, 1938.